

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Крњајића, Борис Зорко бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац опт.Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт.Николаидиса.

Приступио је сведок Милан Грковић.

Констатује се да сведок Иван Полић је поводом позива за данашњи главни претрес обавестио суд да он живи у Словенији од лета 1959. године, да оптужене не познаје и не сећа се оптуженог Љубана Деветака.

Тужилац изјављује да одустаје од предлога да се овај сведок убудуће позива.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Отклања се извођење доказа саслушањем сведока Ивана Полића.

Констатује се да је сведок Мијо Клисурић обавестио суд да би он сведочио путем видеоконференцијске везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја ћу уместо Бачића само пар речи да кажем. Он је дошао из поштовања према суду, он се вратио са рехабилитације, у понедељак иде на контролу. Он се још увек не осећа способним да присуствује овим суђењима па ја не бих спајао поступак, а он у понедељак иде на контролу па ћете вероватно после тога добити обавештење о његовој способности да присуствује суђењима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ако није способан и не спајамо онда нема потребе да, може да изађе из суднице па кад будемо спојили.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Он у понедељак иде на ту контролу после ове рехабилитације и вероватно ће добити неки извештај који ће суду бити достављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ја сам обавештен да је у судници и особа, лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили микрофон, а и колега.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Обавештен сам да је у судници лице Грковић Душан, које је иначе предложено као сведок, а иначе је брат за данас позваног сведока Грковић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неки Душан Грковић? Господине Грковићу, с обзиром да сте међу предложеним сведоцима онда морате да изађете из суднице па кад будете сведочили после можете да долазите. Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, користим прилику док сведоци нису ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније да Вас чујемо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хтео бих само да Вам нешто предочим. Уз све уважавање и поштовање суда без намере да на било који начин повредим суверенитет суда и процес, ја сам сведоку Качару прекјуче покушао да поставим неколико питања у вези са Опатовцем. За повезивање Опатовца са мном и случаја у Ловасу постоји неколико разлога. Ја бих Вам само изнео неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, доставите то у писменој форми, сведок чека који је иначе имао висок притисак пре овог суђења па да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, нема проблема никаквих уопште око тога, само хтео то да Вам кажем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова и 02 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИЛАН ГРКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Грковићу.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Гојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Гојка. Шта сте Ви по занимању?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник, са станом у?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У Ердевику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ердевику. Година рођења и место рођења?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Место рођења Ловас, 1962.годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у Ловасу 1962. године.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ, од оца Гојка, рођен 1962. године у Ловасу, са станом у Ердевику, по занимању радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николаидис?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам с никим, али ту многе ни не познам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грковићу, овај лекар ме је обавестио да сте имали нешто висок притисак, реците суду да ли ћете сведочити па да правимо паузе, да ли се осећате способним?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па, не осећам се баш способним за сведочење, имао сам и психичких проблема, био сам лечен на неуропсихијатрији у Митровици, ту има и докази о томе, имао сам тих проблема и притисак ми је превисок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ће неки други дан суд поново да Вас зове.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја могу одговорити на Ваша питања које знам, сад друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас, је ли?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви ако, у случају да Вам није добро или нешто Ви тражите прекид да не бисмо.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад сам добио ињекцију и притисак ми је измерен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пред судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Предмет ове оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим дешавања у селу у овом периоду, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом оног догађаја на тзв.минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато, јесте ли у том периоду били у Ловасу, уколико сте били која су Ваша сазнања у вези са овим догађајима. Изволите.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја могу Вам одговорити све оно што знам али да Ви мене питате, не знам сад шта ћете ме питати, оно што знам одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је предложио пуномоћник оштећених па ће она прво да Вам поставља питања, а онда остали учесници у поступку.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан. Ја сам Наташа Кандић, па бих Вас питала да ли сте били у септембру 1991. године у Ловасу.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам опишете кратко како је било у селу ситуација, јесу ли сви људи били у селу, да ли је било неке полиције, војске? Како сте ви живели?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, је ли има неко конкретније питање, јел како смо живели. Био сам са женом и са дететом кад се то дешавало, био сам са комшијама.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било мирно у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било страже у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам кад, у којем периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, окрените се према микрофону.

НАТАША КАНДИЋ: Септембар 1991. и почетак октобра да ли је било страже у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је, с хрватске стране је било обезбеђење прије напада, овога што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас ништа не чујем господине Грковићу, само мало гласније.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не разумем тачно шта желите да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није шта она жели да Ви кажете, него шта је тамо било у септембру месецу, је ли било мирно, да ли је било

међунационалних сукоба, каква је ситуација била пре ових дешавања кад је био напад до 10.10.1991.?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Треба се свега тога сетити, не знам, ја сам био тамо и имао сам жену и дете, били смо у селу цело време сам био и прије напада и после напада био сам нон-стоп и до краја.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, на дан напада где сте се налазили?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Код комшије у подруму са комшијом, било је више нас.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је све био у подруму?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад именце, комшије, били су Хрвати и ето ја као Србин и жена и деца.

НАТАША КАНДИЋ: А код ког комшије сте били?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кризманић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите ово, ја не чујем од овога. Код Кризманића рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било у селу људи Срба који су били у то време мобилисани, који су били у униформама?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У то време није било.

НАТАША КАНДИЋ: 10.10.?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: 10.10.? Па била је војска, нисам се ја ни кретао, пар дана нисам ни излазио нигде. Нигде нисам излазио, код комишије јер то је кућа до куће ту сам био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је учествовао у том нападу 10.10.?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам то, ја сам у подруму био, шта се дешавало, било је војске, било је разно разних ових добровољаца, ја не познам те људе.

НАТАША КАНДИЋ: Не познате. Да ли имате брата?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Имам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли и он био са Вама 10.10.?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Није био 10.10. Не могу се ја сад свега сетити јер то је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли он учествовао у том догађају?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био је касније дошао, а сад, не знам сад кад је учествовао то не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кажете да сте после неколико дана изашли у село, је ли?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па изашао сам и онда су ме, дошао човек запослио ме да радим у кухињи и у месници тамо у месту храну да припремам и то.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам у којој месници?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па била је у селу месница.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте то припремали храну?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па у задрузи, задруга, кухиња је била и кувало се за раднике.

НАТАША КАНДИЋ: И ко је још био са Вама у кухињи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био је, ко је био? Било је помагача, не могу се ја сад сетити именце свију, па људи ови који су радили који су помагали.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли то биле жене или мушкарци?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У кухињи су биле жене више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неке од њих?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не могу да се сад сетим именце, то је прошло, како да се сетим свију, не могу. Имао сам и тих проблема својих и психичких, не могу сада баш и прошло је пуно времена, углавном знам да сам радио, да сам помагао у кухињи што је требало и ето.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали војску?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па било је војске.

НАТАША КАНДИЋ: За кога сте спремали храну?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па за раднике и откуд знам, кувало се у кухињи за све који су присутни били.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били 17.10. на послу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не могу се ја сад сетити датума.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате када је био онај догађај на минском пољу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: То сам чуо само.

НАТАША КАНДИЋ: Тог 18-ог ујутру јесте ли били на послу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па до подне се ради, до подне сам био. У ствари ја сам био кући, код куће сам био и онда сам чуо тек сутрадан. Била је и жена и деца, мали, сина сам имао малог.

НАТАША КАНДИЋ: А нисте били у задрузи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам био онда.

НАТАША КАНДИЋ: Како то? Нисте радили тог дана?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па нисам ја, како да Вам објасним сада, радио. Радим до подне оно кад има и идем кући, али ја мислим да тај дан нисам јер сам повредио био прст па сам био кући, ако је то тај дан, знам да сам и лежао, био кући ослобођен посла.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели неку колону људи на улици која одлази?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам видио, нисам био видио ништа од тога, нити сам знао о томе да иду на минско поље, тек оно по причама што је било, било је, а ја то видио нисам ништа. Нисам био близу, ни присутан, тек сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А кажете да сте сутрадан по том догађају чули?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па чуо сам да се десило.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте чули?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е па сад од кога то, рекла-казала, овај, овај, не могу се ја сетити, а и био је, како да Вам сад објасним Радочај Ђука он је био код мене спавао са мајком и он то вече није ни дошао, јер повече је било и није се било кретања. Нисам ни знао ни где је, ни шта је.

НАТАША КАНДИЋ: Које вечери није дошао?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па то кад се десило тај дан, онда сам после тога чуо од њега баш јер је он био спавао код мене. Прихватио сам мајку његову и њега, спавао је код мене у кући пошто жена.

НАТАША КАНДИЋ: И?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: А то вече се он није вратио, радио је, ја нисам знао даље ништа о томе.

НАТАША КАНДИЋ: И онда кад се није вратио?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па тек сутрадан, јер није било кретања никуда.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и шта је сутрадан?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па чуо сам, дошао је био.

НАТАША КАНДИЋ: И?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па рекао ми је да су били на минском пољу и ето то сам чуо и ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли познајете Ивицу Видић?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да. Чекај сад, Видић.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли га видели тог дана кад сте изашли или претходног дана, кад сте га видели последњи пут?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кад је био на послу радио, сад датум кад не могу се сетити тога.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели његову супругу тих дана?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: После јесмо, па ми смо комшије биле.

НАТАША КАНДИЋ: Били сте комшије?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите то кад сте је видели када је то било, да се сетите разговора са њом, да ли Вас је она нешто питала, да ли је било разговора о Ивици?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не могу да се сетим сад, не знам, не могу пуно је тога прошло, психички сам оптерећен.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли знате шта се са Ивицом догодило?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па чуо сам касније да је погинуо, а сад шта се тачно десило.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате где и како?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Његова супруга је овде била сведочила па је она рекла како је она тог 19-ог изашла да тражи свог мужа, да пита, да се распитује и да су сви ћутали и да је срела Вас и да као што Ви кажете и она каже да сте били у јако добрим односима и да сте је Ви повукли за руку и онако са великим саосећањем, онда сте плакали са њом и рекли сте да Ивице више нема.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не сећам се баш да сам плакао, то не верујем.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате од кога сте чули за Ивицу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, па то је у селу било приче погинули су и како да вам ја објасним, директно од некога лично нисам, у разговорима је било то.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте чули где је он нађен?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте Ви носили униформу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли учествовали у неким акцијама као на пример.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то била територијална одбрана формација којој сте припадали или нешто друго?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Територијална одбрана али сам радио у задруги, цело време сам радио, јесте да сам имао униформу радио сам у задрузи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су и остали који су радили у кухињи били у униформи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Били су већина у кухињи, сад то опћенито, мењало се то стално, како да Вам кажем. Једино што сам ја као месар радио и те помагао сећи месо и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Извините што сад морам, знам да се не осећате добро, али.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не осећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не осећам се добро од почетка још, ево примио сам ињекцију и све и таблету попио.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви имали неких непријатности у то време?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Имао сам нешто мало непријатности.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли бар нешто да нам кажете.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па био сам, примио сам, били су неки Хрвати код мене спавали, примио сам их у кућу и онда.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то због Ђуке или?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не због Ђуке.

НАТАША КАНДИЋ: Него?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ђука је био, било је и са стране прије сам примио, само ето, онда ми је, битно ми је било да добровољци не дознају јер ко зна шта би било и са мном.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми од кога сте имали те непријатности? Ко Вам је то замерао?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па није да ми је директно замерио нико.

НАТАША КАНДИЋ: Него?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Него сам добио опомену, опомену, саветовао ме је Љубан Деветак да случајно, знао је он за то и да не би дознали добровољци да се ћути да су били Хрвати код мене у кући спавали, ноћили пар дана и шта.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам појасните шта Вам је он то саветовао?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не саветовао, рекао ми је да добровољци случајно не дознају да сам ја помагао Хрватима, ето, као савет. Како да Вам објасним, помогао ми је да не би случајно излетио да су спавали код мене јер добровољци не познају никога, како да Вам објасним, њима је свеједно они само нек чују и готово, шта. Ја њих не познам никога што се тога тиче.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, он Вас је то упозорио.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па упозорио.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали непријатности неке?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам имао после никаквих непријатности јер чувао сам се, добар сам са свима био нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што нам је овде Вера Видић рекла да сте јој рекли тада да сте добили од некога батине.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам добио батина од никога, то није истина да сам добио батина. Чувао сам се, помогао сам, добар сам са комшијама, са свима. Нисам ништа погрешо према никоме.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам да ли знате нешто око спаљивања цркве у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био сам тамо присутан.

НАТАША КАНДИЋ: И?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Када је горила црква, био сам.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте Ви радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците кад је то било везано за цркву.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е тачно датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било оног дана кад је био напад?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Прије напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре напада, добро.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад датум не знам. Био сам с колегама кад је горела црква ушао сам тамо, био сам са њима, гасио, што ови су прогласили и тако.

НАТАША КАНДИЋ: С ким сте гасили?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Како с ким? Пуно нас, како да Вам кажем, сви су се скупили и тамо сам био присутан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете још некога да се сетите имена ко је гасио?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био је мој пријатељ јер смо били заједно пили вино код једнога колеге и то се десило, пролазили, ми смо били тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове тај пријатељ?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кузмић презиме, сад, Мато, он је био са мном.

НАТАША КАНДИЋ: Које је он националности?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Он је Хрват.

НАТАША КАНДИЋ: Хрват.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ми смо се дружили, ми смо исто комшије и у школу ишли заједно.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли било неког Србина сем Вас?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Није нико, само сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде појасните ми везано за ту цркву, кажете то је било пре напада, на који начин имате ли сазнање је запаљена та црква? Је ли било неког гранатирања по селу артиљеријског?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Није било гранатирања, само ми смо пролазили и црква је горела сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате на који начин је запаљена?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: На који начин не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми је ли се причало у селу о томе ко је убијен, страдао, шта је са људима, са Хрватима?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Како сад причало? Чуло се то све.

НАТАША КАНДИЋ: Људи, не Ви, са другима, јесте ли као што ето тад сте срели Веру Видић па да ли сте са неким разговарали или некога питали или неко Вам рекао «јел знаш за овај догађај, јел знаш овога да га нема више, да је»?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па то се причало, чуло се овако, како да Вам објасним, нисам директно од некога сад оно директно да ми један човек каже то, то, то. Оно кад будете заједно у друштву, друштво, није се толико дружило, радило се, како се неће чути, мало село, сви се знамо, нормално да се чује све то, десило се али видио сам, присутан нисам био. Ко је направио не знам, ни то нисам видио.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте били у задрузи јесте ли виђали да се нешто догађа што се није догађало пре рата? Неко малтретирање људи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Пре рата. Није.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, да се нешто догађало што није било уобичајено пре рата да се догађа са људима, малтретирање, затварање, различит однос међу људима због тога што је неко Хрват или.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па Хрвати су претходно били у Ловасу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, тада после 10-ог.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: А после 10-ог. Није било притвора, не знам, за притвор не. Знам да се радило.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате за неки затвор?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не. Затвор, како сам да објасним, знам да је било испитивања неких, али како сад третирате то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте видели да неког доводе на испитивање?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сви смо ми пролазили. Као што сам сад ја дошао овамо на испитивање тако су и појединци ишли исто на испитивање.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми јел знате ко је тада био власт у селу? Тад после 10.10.?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па ја знам да је војска била дошла, они су као власт, а сад што је било ових паравојних, ових са стране, те ни не знам, нити људе, нити сам се дружио са њима, нит сам се кретао толко, јер исто чувао сам сам себе и своју фамилију. Оно што сам морао ић радит, радио сам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било осим војне власти, јел била нека цивилна власт? Локална власт?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Цивилне власти није било, власти сад, не знам како подразумевате цивилна власт.

НАТАША КАНДИЋ: Па знате, цивилна власт, кад је неко у цивилу, па је неко председник села, председник заједнице. То је цивилна власт.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па није то онда још функционисало у тим данима.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, поменули сте да овај, да Вам је овај Деветак да вас је упозорио у вези са Хрватима?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не да ме је упозорио како сад да Вам објасним?

НАТАША КАНДИЋ: Саветом.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па мислим ја и Деветак се знамо годинама оно и зна и он и сви ти мештани да су били код мене спавали шта, помогао сам тим људима и шта сада, овај, рекао ми је добровољци су добровољци мало незгодни људи, дошли су ту да ћутим, да не би пред неким нешто, ко зна шта они мисле. Јер то је све непознато како да Вам објасним сада? Мислим ови са стране што су дошли. Нити познам, нити.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је имао утицаја на те добровољце? Да ли знате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам. Било је ту више њих, више тих како да Вам објасним сада.

НАТАША КАНДИЋ: Јел су долазили на храну?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па хранили се нормално и они.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте неког од њих запазили?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па нисам ја делио, ја сам ето закољем, оставим месо тамо у кухињи, то су ови радили.

НАТАША КАНДИЋ: Само још ми кажите овај, јел се сећате, памтите шта је Деветак у то време био у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Директор задруге. Ја сам радио за њега, радили су многи, редовну плату добивали, од тог смо и живели и пољопривреда се радила.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате ко је био у тој војној команди?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е то не знам. О војној команди не знам ко је био. Колко знам да је војска била оно, војска, сад не познам ја ни те офицере нити не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте могли да запазите ко се то пита у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е то не знам. То не знам ко је одлучивао, шта је радио, то немам појма о тим стварима.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми докле сте Ви били у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кад сам отишао из Ловаса? Ја сам дочекао и моје мештане Ловашчане, дочекао сам их, поздравио се, неки су окренули.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате с ким сте се поздравили прво?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не знам тачно први, ја сам ишао у Хрватску, одем ја и тамо што се тога тиче. Био сам редовно, претпрошле године сам био у Ловасу три пута. Био сам на стадиону тамо исто, играо сам фудбал за њих. Био ми и син тамо и колеге ове моји школски, заједно се дружили, попили.

НАТАША КАНДИЋ: Ја немам више питања. Надам се да Вас нисам узнемирила.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па мало, шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Трудила сам се зато што су овде људи из Ловаса Вас спомињали и то у врло лепом.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па ја знам да нисам ником ништа лоше направио, па сад.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Тужилац да ли има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан. Ја сам Небојша Марковић, заменик тужиоца. Рекли сте у време напада да сте били у подруму са више особа. Јел то било у Вашој кући или нечијој?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не, код комшије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код Кризманића?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кризманића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се зове?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кризманић, жена му Јелица, сад да се сетим, Јосип, није Јосип, не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми док сте ту били.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У подруму сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте били у подруму за време тог напада, јел дошло до тога да неко дође да провери кога има, да види евентуално или изађете или не изађете?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја сам изашао први кад су долазили, био је Воркапић Милорад наишо и ја сам рекао ту су моје комшије и ето, то је то било и они су прошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел још неко од познатих био са тим Воркапићем?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био је неко, али није ми био познат, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису познати?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Мени се јавио и ништа друго, ја кажем ту су ми комшије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И нисте имали никаквих последица ако сам разумео, ни ти из подрума, они су прошли.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нису ништа, ошли су даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми да ли сте после кад се завршио напад јел сте изашли из подрума?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја сам био ту још, па одмах ми кућа до куће, био сам и вамо и тамо преко ноћи сам био са комшијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте одлазили у центар села?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не, нисам. Тек сам трећи дан ошо, дошао је Милан Миљковић да би дошао да помогнем заклат свинче и то за кухињу да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли се чули од тих Ваших комшија да ли је неко био привођен на неко испитивање тај први или други дан.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам, није нико био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је дошао неки човек и запослио Вас. Ко је то био?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Милан Миљковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он Вас је запослио у задрузи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У задрузи да, и од онда сам радио цело време. Нисам напушто догод је задруга функционисала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Уљарица Београд се звала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми Ви знате кад је био тај догађај на минском пољу? Значи, то је 18. октобар.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: То нисам знао него сам чуо. Био сам кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али знате за тај догађај? Значи, то би био 18-ти. Претходни дан да ли сте радили? Кажете тог дана били сте код куће.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Био сам, не могу сад тачно, знам да сам био кући, да се Ђука Радочај није вратио, његова мајка је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, претходни дан, пре него што се ово десило. Значи, пре тог минског поља, дан раније.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли радили тај дан?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Радио сам до подне, у месници сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда сте били код куће. Јел знате овде су људи многи говорили о томе дал сте Ви то чули да је ишао неки добошар и тражио да се људи окупе у задрузи тог дана поподне? Јесте ли чули за то?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули. Пуномоћник оштећеног Вас је питао у вези са овом Вером Видић али Ви нисте до краја одговорили, па ћу Вам ја предочити шта је она изјавила, Ви сте рекли да Ви нисте плакали, али остаје други део питања. Ја ћу прво да прочитам шта је она рекла овде. Каже «у општини сам срела Милана Грковића, било је и војске тамо. Милан Грковић то је из моје улице човек јер смо добри били, он је стајао, ја сам дошла до њега, почела сам плакат, окренула леђа и почела плакат. Милане ако ми ти не кажеш, не знам коме да се обратим, нико ништа не зна да ми каже». Он је рекао «па знаш, ајде изађи ван», каже у том је мене Милан Грковић, кад сте ваљда изашли, мето руку на раме каже дођи овамо, дошао је са мном између куће Перичића и поште, одвојио ме од народа и од војске, рекао је окрени леђа да те војска не види, гледај. Он је пустио сузу и рекао «Вера, Ивице више нема». Сад ја Вас питам за ову сузу, није ни битно.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Могуће и то, али не могу да се ја тога баш у детаље сетим. Нема шансе да се сетим, то је прошло али ја знам

да сам јој рекао што сам чуо, а видио нисам, нисам присуствовао нити видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не сећате се како сте сазнали за конкретно за Ивицу Видића?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Како да Вам кажем сада? Нас пуно, и чује се то све. Како да Вам сад то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали евентуално да ли је страдао на минском пољу или на неки други начин на другом месту?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци имају ли питања?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Грковићу. Ја сам Градимир Налић, браним Милана Радојчића. Па сам хтео да Вас питам, мало Вас је питала и пуномоћница оштећених везано за ту ситуацију у селу пре 10.10. Говорим о тим стражама које су биле и које сте рекли да су хрватске.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Они су држали страже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте. Јел било у тим стражама Срба? Да ли можете да знате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, не верујем, није било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас где су се држале те страже? На којим местима су они држали страже?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па ван села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су то улази села?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Улази и излази из села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли су те страже биле наоружане по Вашем сећању?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А можете ли да ми кажете шта су од наоружања имали ако можете да се сетите.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад, аутоматске пушке, нисам загледао, најмање сам се кретао, највише сам био кући.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесу ли имали униформе неке или су у цивилу држали страже?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па неки су имали униформе, неки су имали цивилно. Хрвати што су држали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад смо већ код униформе, да Вас питам још нешто, то исто Вас је питала пуномоћница оштећеног да ли сте Ви носили униформу, па Ви сте рекли. Да ли су у задрузи, да кажем

да ли познајете овај Сомборца рецимо, јел и он био у униформи Владо?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Владо? Је, и он једно време.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли да нам кажете шта је он по националности?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Хрват.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Да ли знате још неког Хрвата који је носио униформу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па његов син.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. А да ли су носили униформе Хрвати који су скупљали тела по селу ако знате ко је то радио?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад се не могу сетити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми молим Вас овај, овако још једну ствар. Да ли је овај било припадника неких других снага хрватских, не мислим на Ловашчане значи, него полиције или војске са неке друге стране, а да нису били Ловашчани у Ловасу пре напада.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Били су. Комбијем једним су дошли из Илока, колико сам ја чуо неки, одакле, у униформама су били као Зенге. Долазили су, одлазили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли долазила илочка полиција? Да ли је била полиција из Илока можда смештена поред тих Зенги из Илока, да ли је била и полиција можда? Да ли се сећате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не знам, сад шта су, коју су функцију, били су у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када то причате, реците када?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Рекао сам пре напада, пре 10.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Пре напада може да буде и три месеца и два месеца и један месец.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па сад тачно не могу Вам одговорити на то. Не сећам се тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас јесте ли Ви, јесу ли ти Ваши суседи овај, с којима сте провели а кажем тих пар дана у нападу и остало, или Ви, да ли сте ви носили неке беле траке на рукама?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нико од вас?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не сећам се трака.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас овај , реците ми молим Вас, питала Вас је пуномоћница оштећених око ових ко је још радио у кухињи, је ли било жена, је ли била госпођа Ката Ловрић можда кухарица тамо?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Била је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте. Шта је она по националности?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сад тачно, по причи знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Добро, добро.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да се удала за Ловрића а сад мислим да је Хрватица.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас, да ли је било можда, да ли је Вама познато да ли Ви знате нешто о томе објекту који се зове Сора или локацији која се зове Сора? Где се налазио? О каквој се локацији ради? Да ли сте чули за то? За Сору?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: То је ван, то није у Ловасу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је то далеко од Ловаса? Шта је то било? Знате? Ако не знате, немојте да.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не знам тачно шта, били су објекти а сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тамо био некакав камп за обуку неке војске и које војске да ли знате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам о томе ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Кажите ми када је овај, када сте то изашли из куће и први пут кренули, не знам звао Вас је Миљковић.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Први пут сам отишао да радим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, да радите. Јесте ли овај, је ли било војске по селу непознате?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је било војске? Јел било доста њих? Јел било видно присуство њихово на сеоским улицама и тако даље?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па видео сам их тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Страже неке? Јел војска давала неке страже и где?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па морали су давати страже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели Ви да ли на уласку и изласку из села била стража и ко је то држао? Јесу ли то биле војне страже или шта ако сте излазили?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Војне страже су биле, а сад униформе су биле. Како да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је била потребна некаква пропусница за излазак, напуштање Ловаса, улазак и тако даље. Да ли можете да се сетите ако сте излазили уопште у тих да кажем месец дана можда. Јел сте ишли куда ван Ловаса?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ишао сам у Шид, сад пропуснице, не могу да се сетим да ли је било или није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите. Је ли било тенкова у месту војних тенкова? Да ли тога можете да се сетите?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је прошло кроз Ловас, сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су неки остали у месту и колико су били стационарани можете ли то да кажете?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам. Колико су били стационарани, али било је нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јел војска узимала храну тамо из задруге јесте?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па имали су они исто, па војска је била, како да Вам, нит сам ја познавао, било је то све.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро. Кажите ми Ви сте малопре на питање одговорили да не знате односно рекли сте да није било цивилне власти или да је касније формирана и остало. Па ко је био онда власт у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па војска је била власт колико ја знам, они су ушли у војску, војска ушла у село и ти добровољци и остали који су јел под оно тачно не могу да знам јер нисам присуствовао, нисам био сам у подруму.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се захваљујем. Хвала најлепше на Вашем сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца да ли има неко? Од оптужених? Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Оптужени Косијер. Питао би сведока данас је рекао на питање госпође Кандић, да му је Љубан Деветак рекао у вези мештана хрватске националности који су били код њега да се припази од добровољаца. Моје питање гласи да ли му је познато да је господин Љубан Деветак чувао код себе мештане хрватске националности у кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли је? Нисам Вас разумела.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да је господин Деветак имао код себе у кући Хрвата.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам је ли имао Хрвата у кући, знам да је помогао исто доста њима.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: А да ли је Љубан Деветак имао са добровољцима проблема због тог помагања Хрватима?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Због чега би онда Вама скретао пажњу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па можда због тога што су многи чули да сам гасио цркву, да сам био тамо, причало се тако. Па можда ме упозорио због тога да се сачувам да не би били комшије моји Хрвати, пријатељи, шта.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, још само ово питање, јел сте Ви данас сведок оштећени или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно. Суд кад га позове, по предлогу једне стране суд га позове, онда је сведок.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам само једну примедбу на ово што је рекао у вези добровољаца, чињеница да би се добровољци оцрнили, сатанизовали а о препоруци опет нечије инструкције овде. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Оптужени Николајидис Александар. А када у ком периоду Вам је Деветак то рекао за добровољце?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не могу да се сетим.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли у почетку или касније?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: У почетку.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А шта је навео као разлог?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па ми смо мештани стари познаници, како сад.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не, не, шта је навео као разлог да се Ви плашите добровољаца?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па било је прича много што сам се дружио са Хрватима, нисам изашао из села, био сам пријатељ са свима.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А да ли сте само Ви Србин који се дружио у том селу са Хрватима или су се и други Срби дружили?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па дружили су се поједини како ко на који начин, а ја сам се бавио спортом и са мојим колегама пријатељима сам био стално у контакту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли Ви знате, ко је довео добровољце у Ловас?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, нисам знао ни за напад, ни ништа, мене није нико обавештавао, ја сам мешани брак, са Хрватицом живео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте Ви имали или било ко од Срба проблем са добровољцима због таквих ствари у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па нисам имао никакав, ја лично, проблема.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко Вас је запослио у кухињи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја сам прво, нисам директно радио у кухињи, него сам клао у месници и месо носио у кухињу и помагао сам некада исећи, како да Вам кажем, припрему месу, то сам радио, нисам кувао, него сам секао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко Вас је задужио са униформом?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е сада ко је задужио, не могу да се сетим, многи су добили који су радили, добили су униформе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А да ли сте носили оружје?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Имао сам када сам ишао на стражу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко Вас је са оружјем задужио?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па био је Воркапић Милорад, он је задужио када је у милицији то задуживао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А која је то паравојска за Вас?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Како сада паравојска.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте неколико пута, та паравојска.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па добровољци, ти добровољци што нису били ЈНА оригинал, како да Вам кажем, имали су другачије обележје и шта ја знам, непознати, нисам се дружио са њима, нити са било ким.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како знате да они нису припадали некој војној или полицијској структури?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Види се, и ћорав човек би видео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како изгледају?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само када смо већ овде код тога, а у чијем сте Ви саставу били господине Грковићу са униформом и оружјем?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па саставу, како сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој формацији сте припадали?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Како се каже, па ТО оно као, али нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант тамо?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јој сада, ја сам тек касније ишао на те сеоске страже около, јер сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али оног момента задужите униформу и оружје, јесте служили Ви војску?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант? Свако ко задужи униформу и оружје оног момента зна ко му је командир вода, ко му је командант и тако даље.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не могу да се сетим сада ко је лично био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Лично командант ко је био, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је Ваш командант, а Ви под униформом и оружјем?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам ја, у рату нисам био да сам ја суделовао нигде, то је у селу било, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу и имате оружје и подразумева се да имате и неког команданта. Да ли је тако? А Ви не знате и не сећате се ко је био. Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су поједини добровољци у Ловасу остали и дуже, неки по пар година?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јесу, ја мислим да јесу, не могу сто-посто да тврдим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је могао то да им омогући, војна или цивилна власт у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је могао то да им омогући у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо, имам само једну примедбу, то што је рекао овај, да му је Љубан Деветак рекао да се припази, то је било само уношење страха међу становницима, ако је тачно што му је рекао. То је само уношење страха међу становницима хрватске националности од стране Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други оптужени немају? Господине Грковићу, реците ми, да ли је тог дана, 10.10.1991. године према Вашем сазнању у селу Ловас или у окружењу било припадника Збора народне гарде, неке јединице или милиције Хрватске?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Биле су њихове страже, то знам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве страже и где?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па не могу Вам то, ја нисам имао баш кретање по селу,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда тврдите да су биле, ако нисте имали кретање по селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па чуло се то све и знало се и имао сам њиву, башту иза па нисам могао ићи ни у башту, биле су на крај села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тога дана била нека организована одбрана села?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та улица у којој сте се налазили тог дана 10.10. када је био напад у подруму, кажете неког комшије Кризманића, где се налази та улица, која је, како се зове?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Бежанија, надимак, Марка Орешковића се звала улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Милорада Воркапића за кога сте тврдили да сте га препознали, колико је ту још било људи који су дошли? Јесте ли их Ви видели и да ли те људе познајете или су непознати или?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Они на врата, на капији када се јавио, ја сам изашао први из подрума, пошто су се ови бојали, како да кажем, није ни мени свеједно било, не знам ни ја шта ће са мном, ја сам изашао. Ту ми је и син био и жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели те друге неке људе који су дошли са њим?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам видео друге, а кроз улицу нисам ни излазио вани, само сам се јавио у дворишту и ништа и ја сам му рекао, «ту су моје старије комшије» и питао је, «зато је» каже «он добро» и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли имате у сазнању да је тог 10.10.1991. године неко становништво затворено у задрузи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: То сам само чуо, видео нисам, јер нисам излазио, тек трећи дан када је дошао овај да ме запосли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то чули и од кога сте чули?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Е сада од кога, то се чује одмах, нема овог, нема оног, село још и ту су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ко је то затворен? Да ли је то било хрватско становништво?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Хрватско становништво, приведено на испитивање, шта ли су радили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у том периоду, од 10.-ог па надаље, да ли је постојала милиција у Ловасу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир милиције, да ли имате сазнање?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Знам, Воркапић Милорад је био, он је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је био Воркапић Милорад?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Од првих дана, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он раније био неки милиционер, полицајац или нешто слично?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Није, радио је у «Борову».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је саслушан велики број сведока.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Радио је у «Борову».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један велики број сведока, а између осталих, и оптужени Милан Девчић у истрази, тврдили су да је Милан Девчић био командир полиције.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја знам за Радојчића, овога, Воркапић Милана, Милорада, а за Девчића нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам за њега знао да је он командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић је у својој одбрани у истрази тврдио док није променио одбрану, да је био командир полиције.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Али ја немам са тим ништа, нити сам пратио ко шта ради, јер имао сам свој посао и бринем се за своју породицу. Нисам уопште те њихове ко је шта радио и ко је ишао где, у то се нисам петљао ни распитивао. Радио сам свој посао и чувао своју фамилију и своју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле Вам онда сазнање да је Милорад Воркапић био командир?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, кажете, нити сте где ишли, нити сте где се петљали, да ли је имао Милорад неки чин на себи или нешто?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам видео, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су на неким кућама у Ловасу били бели неки пешкири, нека обележја?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је то као, прошли су, прегледали су куће, била је крпа нека, сада, бела стављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неког изузетка и неке разлике да су биле и српске и хрватске куће обележене или је ту било да су само хрватске куће обележене?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Све су биле обележене које су они прошли тих првих дана када су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Ваша кућа обележена?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Јесте када су прошли и код овог комшије исто, обележена је, да су били, прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте једног момента да је војска била власт у селу, па да ли можете то мало да појасните, имате ли Ви у сазнању која је то војска била у селу, да ли је то био редован састав, резервни састав?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Било је и резерве, било је и редовне војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они то имали власт у селу, на који начин сте Ви то доживели власт војну? Да ли је неко од војске Вама издао некада неко наређење?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па нисам учествовао нигде, како да Вам кажем, у неким акцијама, у нечему, нисам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да појасните ту војну власт у селу.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Они су ушли, сви су у униформама, вамо, тамо и види се шта је војник, нормално обучен, а види се шта је добровољац, са брадом и овако и онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега Ви?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: По томе сам закључио ко је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе закључујете зато што је војска ту, а не знате која је војска? Ко је тај неки војни командант?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, па нисам ја суделовао, близак био са њима, како да Вам кажем, да знам њихово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдите да је војска имала власт, закључујете само на основу тога што је ушла.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ко би имао власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је требала нека пропусница за кретање кроз село?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Кроз село није требала пропусница, не сећам се тога, а и ишло се на посао и са посла кући, нема ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте код неког хрватског становништва на рукама видели неке беле траке да носе?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не сећам се тога, не сећам се ни за траке око руку, а за овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте добро познавали оптуженог Љубана Деветака.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па познавао сам га, како га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поред тога што је био директор задруге, на који начин је он постао директор задруге? Ви сте били у селу и пре овог 10.10.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам на основу чега, али био је директор задруге, али на основу чега је он баш био, то не знам, то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је имао још неку функцију Љубан Деветак?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам за другу функцију ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је саслушан велики број сведока, између осталог и двојица оптужених, означавају га као команданта села.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Ја чуо од њега да је он командовао лично, нисам нигде, да је он лично командовао, нисам од никога чуо. Сада, ја друго не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је дан, два после напада, да ли Вам је познато да је био неки скуп у Дому културе на коме се Љубан Деветак обратио мештанима села? Да ли сте Ви били можда присутни на том скупу или?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам био присутан и не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом периоду је страдало 69 људи према наводима оптужнице. Да ли сте у овом периоду видели неко тело?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, на било који начин, било посредно или непосредно, о страдању било кога од ових 69 људи?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Сада не знам како да објасним овај, какво сазнање. Ђука Радочај је био на минском пољу, он је спавао код мене, то сам већ рекао, он и његова мајка, то је фамилија од моје жене, бивше, од њега сам то чуо када се вратио, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О страдањима на минском пољу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да је био на минском пољу и да се то десило, од њега сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је преживео тај догађај. А у вези свих ових дана, значи почев од 10.10., Ви сте све време у селу?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од некога, било посредно, овако да је видео страдање, неко сазнање, на који начин је неки човек страдао, мештанин Ваш?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Само приче те да су настрадали, то сам чуо, а на који начин и где тачно и ко, то нисам од никога чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули где су ти људи сахрањени, на који начин сахрањени?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па сахрањивали су их ови Хрвати, то сам чуо на гробљу, нисам ни био на гробљу тамо где је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је страдао неко Ваш, да Вам је неки рођак?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Са женине стране, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то страдао од родбине са женине стране?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Тетак и тетка њени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Бадањак, чекај сада име, Бадањак се презивају, тетак и тетка, сада, Дана и Цецилија, тако се звала тетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су од Ваше жене тетак и тетка. Да ли сте сазнали, како страдаше ти Ваши по жениној линији рођаци?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па у њиховом дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њиховом дворишту?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, када је то било?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Па тај дан када је био напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто ближе, како су страдали?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам, они су на другом крају, ја сам у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да слушате тог момента, после, живите са том женом, да ли она рече?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: И она је била исто са мном кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али неко, било какво сазнање, како су ти људи страдали, на дворишту и?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их уби, шта се то десило?

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Нисам био присутан, не могу причати оно што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких допунских питања? Пуномоћник нема?

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете господине Грковићу да идете.

Сведок МИЛАН ГРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите одмах, ако је притисак. Добро, у вези овог предлога адвоката Калања, да ли има сагласности за читање? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали, браниоци оптужених? Да чујемо да ли има неко против тога и тражи читање и читање ког сведока или генерално? Изволите, само од браниоца прво да чујем.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ја сам пре претреса предао, као и оптужени Николајидис, ми смо предали поднесак којим се противимо да се на тај начин чита, будући да ту може бити и питања од стране оптужених, а и одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, генерално за све ове сведоке се противите?

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не понављамо, значи противите се? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Противим се, зато што су они давали те изјаве под истрагом. У то време, нити су присуствовали окривљени том испитивању и истрага се брзо водила због времена, било је пуно сведока, а и у међувремену се пуно бранилаца променило, тако да, овај, ипак је потребно да они дођу овде у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када нема сагласности, у том правцу не можемо ни да читамо. Да не слушамо даље разлоге за противљење,

сувишно је, довољно је један оптужени да се противи, не можемо да читамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 11,00 часова и биће настављен дана:

23. маја 2011. године,

са почетком у 9 часова и 30 минута, судница број 2.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА